

عنوان مقاله:

موانع اعتبار شرط عدم مسئولیت در حقوق ایران

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی، علوم اسلامی، فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

عادل عباسی - استادیار گروه حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه - وکیل دادگستری

خلاصه مقاله:

یکی از ضمانت اجرای های اصلی نقض قرارداد، جبران خسارات وارده بر زیان دیده است. ممکن است طرفین عقد اُراده نمایند که میزان مسئولیت و یا میزان خسارات قابل جبران را خودشان در ضمن قرارداد تعیین و شرط نمایند. شرط عدم مسئولیت به عنوان یکی از شروط تغییر دهنده میزان مسئولیت، با هدف رفع و از بین بردن مسئولیت احتمالی آینده متعهد، در قرارداد درج می شود و موجب می گردد که در صورت نقض قرارداد، مسئولیتی متوجه متعهد نگردد. در رابطه با صحت و سقم شرط عدم مسئولیت، بحثها و تردیدهای زیادی در حقوق ایران مطرح شده و صحت آن با چالش هایی همچون مغایرت با نظم عمومی و قواعد امری مسئولیت و مخالفت با مقتضای ذات عقد و اختیاری شدن اجرای تعهد و اسقاط ما لم یجب و مجهول بودن شرط عدم مسئولیت روبرو گردیده و در برخی موارد همانند قراردادهای مصرف، قانونگذار صراحتاً شرط عدم مسئولیت را باطل اعلام نموده است و در مورد بطلان شرط عدم مسئولیت در صورت نقض عمدی قرارداد با نقض ناشی از تقصیر سنگین نیز اجماع وجود دارد و نیز شرط عدم مسئولیت مخالف حقوق مصرف و حقوق رقابت معتبر نمی باشد.

کلمات کلیدی:

موانع فقهی، موانع حقوقی، اعتبار، شرط عدم مسئولیت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1121662>

